

S. XVIII
F-369

CORRECCION

DE VOZES

CARLOS ROS

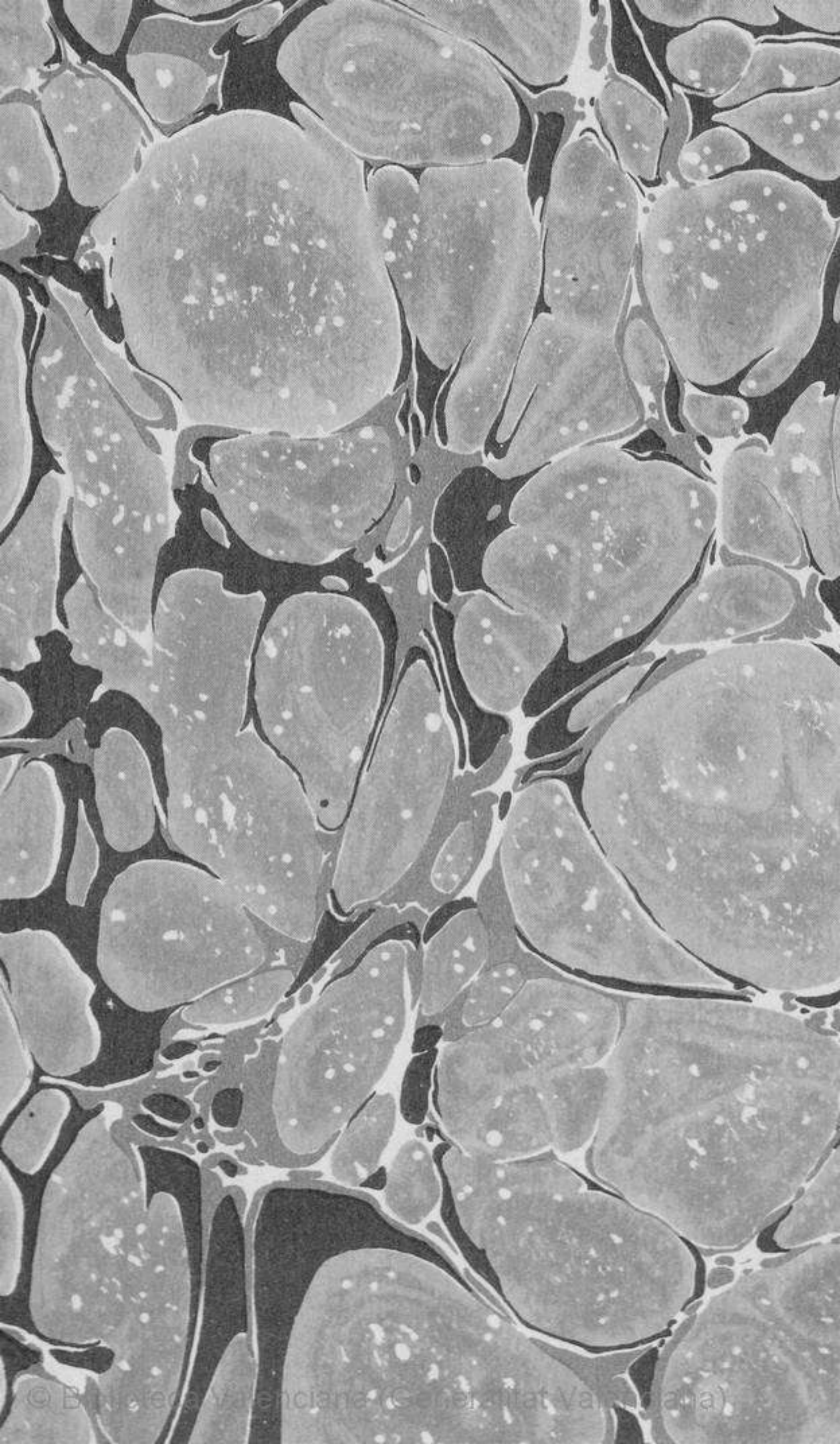
- 1771 -

XVIII
F-369

Biblioteca Valenciana

31000005173425

XVIII
F-369

ES PROPIEDAD
MANUEL BAS CARBONELL

N.º 16531

BIBLIOTECA

CITY INVESTING, S.A.

CORRECCION DE VOZES, Y PHRASES,

QUE EL *VULGO*, U *COMUN*, DE
Valencia, ùsa, ò ha introducido, hablan-
do, (ù querièndo hablàr) en su
Matèrno Idiòma.

ESCRITA

POR CARLOS ROS,
NOTARIO, Y ESCRIVANO PUBLICO,
por Autoridades Apostolica, y Real, na-
tural de esta muy Noble, y Lealissima
Ciudad de Valencia.

CON LICENCIA:

En Valencia, por Francisco Burguete,
Impressor del S. Oficio. Año 1771.

Se hallarà en casa de Salvador Fauli, Mer-
cader de Libros, junto al Colegio de Cor-
pus Christi.

COLECCION

D. B. K. 2. 1.

ARTICULO

QUE SE HIZO EN EL MUNICIPIO DE
VALLEJO, A LOS CINCO DE MAYO DE
1808, EN VIRTUD DE LA REAL Cedula
de 2 de Mayo de 1795, que se dio
al efecto de que se acordase y se acordó
que se hiciese un Catastro de Enfiteneo
de los terrenos que perteneciesen a la
Real Hacienda de dicho Municipio.

ESCRITO

POR CARLOS ROY

Notario, y Escribano de Real Audiencia
por el Reino de Valencia, y de los
Reinos de Sicilia, Cerdeña, y Cerdeña,
por el Rey, y por el Rey, y por el Rey,
por el Rey, y por el Rey, y por el Rey,
por el Rey, y por el Rey, y por el Rey,
por el Rey, y por el Rey, y por el Rey,
por el Rey, y por el Rey, y por el Rey,
por el Rey, y por el Rey, y por el Rey,

CON LICENCIA

En València, por Francisco Burriel,
Imprenta del Sr. Ochoa. Año 1771.

Se halla en la Librería de Salvador Fandi, Mayor,
calle de la Libertad, junto al Colegio de San
por Curjel.

INTRODUCCION.

3

EN el año 1764. di à luz pública un Diccionàrio , Valenciàno Castellàno, en octàvo, imprèssò en Valencia , y desde luègo que saliò, no han cesàdo de instàrme diferèntes amìgos , y personas , amàntes de la Pàtria, y Lengua , trabajàsse una obrilla , en que aumentàra las *vòzes* que se hàllan en el referido Diccionàrio , à las pàginas 333, y 334, que el *Vùlgo*, ù *Comùn*, olvidàndo las de su Matèrno Idiòma , ùsa de mùchas, escrivièndo , y hablàndo , ùnas del todo, ù medio Castellanas, y otras derivàdas de èllas: y aunque algùnas sèan càsi lo mèsmo, càda ùno las dèbe articular conforme su dialècto : à ecepciòn de aquellas que se pronùncian, y escriven asipròpio; porque son *dicciónès* Latìnas , Hebrèas, Griègas, del antiguo Españòl, Aràbigas, ò derivàdas de estos Idiòmas: de modo que con el tièmpo, el *Vulgo*, ù *Comùn*, ni escribirà, ni hablarà Valenciàno, ni Castellàno, y los Venidèros ignoraràn la *pronunciaciòn*, y *entonaciòn* de muchìssimas *palàbras* Valencianas : y que para evitàr el perjuicio que padèce la Lèngua Valenciàna , por

el abùso del *Vùlgo*, ù *Comùn*, y el peligro de que se puèda pegàr este vicio, ù corruptèla, à òtras persònas, que no sèan de las ordinàrias, convendria el aumènto de las espresàsadas *vòzes*. Desfeàndo yo complacèr à los amìgos, y demàs que èsto piden, y juntamente hazèr este buèn servicio à la Pàtria, determinè ponèrlo en execuciòn, aumentàndo trecientas *dicciònes*; aunque con mùcho trabàjo, puès por mis accidèntes, y años, me viène ya muy costòso, el estudiar, y escrivir.

2 Confio serà estimada, de las personas Escolàres, la presente obrilla, ùtil al *Vùlgo*, ù *Comùn*, puès con facilidad podrá disponèr (si quière) hablàr en Valenciàno, y escrivirlo como se dèbe, que de ùno, y òtro tiène gran necesidad: lo que se lograrà sin mas estùdio, que de quando en quando repàsàr este escrito. Para la Orthorgraphia Valenciàna, el *Vùlgo*, ù *Comùn*, puède aprehènderla, de la *brève esplikaciòn de las Cartillas Valenciànas*, que en el año 1751. di à la Prensa, en quàrto: y fino se quisière cansar en estudiàrta, solo atende-
rà el *Vùlgo*, à esta regla general. Toda

5
la articulaciòn Castellàna de *chà* , *chò* ,
chù , la escrivirà el Valenciàno con *j* : y
la de *chè* , *chì* , Castellàna , con *g* , ò
j ; porque si se escrivièsse como en Cas-
tellàno , se leeria en Valenciàno , *cà* , *que* ,
quì , *co* , *cù* : y quàndo viène el caso, que
por razòn de costùmbre , ò etymologia,
se ha de leèr otra cosa de lo que debe
sonàr , segùn el dialècto , del Idiòma que
se escrìve , es primèro la pronunciaciòn,
que la etymologia , ni costùmbre. Con
estos supuèstos , verà el *Vùlgo* la co-
rruptèla , que hàze de muchìssimos *vo-*
càblos , asì en el escrivir , como en el
pronunciàr , en esta.

Correcciòn de *Vòzes*.

Vùlgo.

Abogàda , por *Advocàda*,

abogàr , por *Advocàr*.

Abogàt , por *Advocàt*,

abrigo , por *abrìch*,

abuèla , por *àvia*,

abuèlo , por *àvi*,

acènto , por *accènt*,

acuèrdo , por *acort*,

adòbo , por *adob*,

aguilàndo , por *estrènes*,
 alabànça , por *llaòr* , ù *lloòr*,
 alabàr , por *lloàr*,
 alàrde , por *alàrt*,
 Albacèa , por *Marmessòr*,
 albedriò , por *albedriu*,
 albèrgue , por *albèrch* , ò *Albèrg*.
 albrícies , por *albixeres*,
 alfòmbra , por *catifa*,
 aliènto , por *alè*,
 aliènto , por *aliènt*,
 alivio , por *allivi*,
 aliviàr , por *alliviàr*,
 almorrànes , por *morènes*,
 amphitehàtro , por *amphitheàtre*,
 ànimo , por *ànim*,
 ànte , por *ànt*,
 anual , por *anyal*,
 anuals , por *anyals*,
 añadir , por *afigir*,
 aplàuso , por *aplàus*,
 arañàr , por *arrapàr*,
 arañ , por *arrap*.
 Arcediano , por *Arciàea*,
 archivàr , por *argihuàr*,
 Archivèr , por *Argibuèr*,
 Arçobispo , por *Archibisbe*,
 arrepentir , por *peixer* , ò *penedir*,

àsco , por *àsch*,
 ascènso , por *ascèns*,
 asènso , por *assèns*,
 asèò , por *asseu*,
 astro , por *àstre*,
 asustàr , por *eslayàr*,
 ataviò , por *ataviu*,
 atrasàrse , por *resagàrse* , ò *endarrerirse*.
 atrafo , por *resàch* , ò *resàgo*,
 avàro , por *avàr*,
 aviò , por *aviu*,
 azògue , por *argentviu*,
 babèò , por *babèig*,
 bàculo , por *bàcul*,
 baldiò , por *baldiù*,
 Bayliò , por *Baldiù*,
 baràto , por *baràt*,
 bàrrio , por *bàrri*,
 Beàta , por *Beguina*,
 belèño , por *josquiàm*,
 Benito , por *Benèt*,
 bòbo , por *boig*,
 bodèga , por *cellèr*,
 briò , por *briu*,
 brònco , por *brònch*,
 briòs , por *brius*,
 brullo , *brull*,
 bullicio , por *bullèci*,

burèò , por *bureu*,
 burla , por *fisga* , ò *jàngla*,
 burlàr , por *fisgar* , ò *jànglàn*,
 borrùcho , por *burrüig* , ò *burrüigèt*,
 cabèza de àlls , por *càpsa de àlls*,
 cabrio , por *cabriu*,
 cacarèò , por *cacarèig*,
 càda hu , por *casçù*,
 càda ùna , por *casçùna*,
 capillo , por *casquèt*,
 careàr , por *carejàr*,
 carèò , por *carèig* , ò *careu*,
 carrèra , por *bolta*,
 carrèra , por *còça*,
 càrta de pàgo , por *àpoca*,
 castañèta , por *castanyola*,
 castañètes , por *castanyoles*,
 cebàda , por *hordi*,
 cèbo , por *èsch*,
 cèntro , por *centre*,
 Cètro , por *Cetre* , ò *Ceptre*,
 cièrço , por *cerç*,
 cigüèña , por *cigonya*,
 cìrculo , por *cercle*,
 chàrco , por *jarch*,
 chimenèa , por *fumeràl*,
 chirlo , por *trèncb* , ò *tringèt*,
 chispa , por *pürna*,

comestible , por menjatiu , ò menjivol,
 companero , por company,
 consolar , por conortar,
 consuèlo , por conort,
 concebir , por concebrer,
 conspiraciò , por conjuminaciò,
 corcho , por sùro,
 cordero , por anyell , ò borreguèt,
 cotèjo , por cotèig,
 criadilles , por turmes,
 crimen , por crim,
 cuerno , por banya , ò asta,
 cùño , por cuny,
 Curadora , por Curadrù,
 dardo , por dart,
 Dèan , por Deà,
 decàno , por decà,
 defatino , por defatì,
 dèfde , por dènde,
 defdèn , por endèny,
 defdèns , por endènys,
 despènfa , por reboft,
 defollàr , por escorjàr,
 Despensèro , por Rebofèr,
 despuès , por après , enaprès , empos , ce-
 llavors , ò cellabons : y tambien llavors , se
 usò por despuès ; aunque poco.
 destino , por determini,

desviò , por *desviu*,
 Diàcono , por *Diàca*,
 Duènde , por *Donyèt*,
 embelèco , por *embelèch*,
 embelèso , por *embelès*,
 embustèro , por *trapacèr*,
 Emplèo , por *Carch* , ò *Càrreck*,
 Enfèrmèr , por *Espitalèr*,
 Enfermeria , por *Espitalia*,
 ensenàr , por *amostràr*,
 entònces , por *llavors*,
 escòllo , por *escùll*,
 espuèla , por *espola*,
 esàmen , por *eixàmi*,
 essaminàr , por *eixaminàr*,
 esqueleto , por *esquelèt*,
 esquivo , por *esquiù*,
 esquivèz , por *esquibuòr*,
 fábula , por *fáula*,
 fábules , por *fáules*,
 faltàr , por *mancàr*,
 féo , por *llèig*,
 féa , por *lleja*,
 feliz , por *feliù*,
 fièl , por *fel*.
 fièro , por *fer*,
 fièra , por *fera*,
 follò , por *poltrò*,

Fulàno , por *Fulá*,
 Fullèro , por *Tafurèr*,
 fulleria , por *tafureria*,
 fulleries , por *tafureries*,
 gàges , por *ùtils* , ò *profits*,
 gallàrdo , por *garrit*,
 ganància , por *guàny*,
 golòs , por *llèpol*,
 golòsa , por *llèpola*,
 golosina , por *llepolia*,
 golosinar , por *llepolejar*,
 Guillèrmo , por *Guillèm*,
 guiso , por *guis*,
 guisòte , por *guisot*,
 halagàr , por *falagàr* , ò *afalagàr*,
 halàgo , por *falàch* , ò *afalàch*,
 Harriero , por *Harriejèr*,
 hàsta , por *fins* , *finsa* , ò *funns*,
 hàto , por *hat*,
 Hebrèo , por *Hebreu*,
 hermàno , por *germà*,
 huèco , por *huèch*,
 huèlla , por *calcigàda* , ò *senyàl*,
 hijuèla , por *fillola*,
 ictericia , por *aliacrà*,
 Iglèsia , por *Esglèsia*,
 impio , por *impiu*,
 Imprènta , por *Emprènta*,

imprentàr , por *emprentàr*,
 Impresòr , por *Emprentàr*,
 infelìz , por *infelìu*,
 inquietino , por *inquiet*,
 inteligència , por *entrujada*.
 interino , por *interi*,
 Intèrprete , por *Faraut* , ò *Faraute*,
 invàlido , por *invàlit*,
 Judio , por *Jueu*,
 làgo , por *llach*,
 làuro , por *llau*,
 lèpra , por *llebrosia*,
 làuro , por *util*,
 lilàyla , por *candonga*,
 Limosnèro , por *Almoynèr*
 Limosnèro , por *Bolsèr*,
 lòco , por *fell* , ù *oràt*,
 locura , por *follia* , ù *oradura*,
 luchàr , por *lluytàr*,
 lùcha , por *lluyta*,
 luègo , por *enlora*,
 luègo , por *dons* , ù *donchs*,
 malèza , por *malèa*,
 malèzes , por *malèes*,
 màncò , por *cùrro*,
 Mandadèro , por *Recadèr*,
 manosèo , por *manosèig*,
 manotèo , por *manotèig*,

mànta , por *flafàda*,
 marfíl , por *bori*,
 màrmol , por *màrbre*,
 marèo , por *marèig*,
 marèo , por *trantòll*,
 matràca , por *batfola*,
 Mayordòmo , por *Majordom*,
 mediàr , por *mijansàr*,
 medianèr , por *mijansànt*,
 medràr , por *suràr*,
 mèdra , por *sura*,
 mèdro , por *sur*,
 melancolisàr , por *merergir*,
 melancolich , por *merergich*,
 melancolia , por *merergia*,
 menèo , por *meneu*,
 mèrma , por *brèca* , ò *esquim*,
 mermàr , por *brecàr* , ò *esquimàr*,
 mèrmes , por *brèques* , ò *esquims*,
 mofa , por *befa*,
 mohìno , por *mobì*,
 Monasteri , por *Monastir*,
 Mònge , por *Morjo*,
 navegàr , por *naviàr* , ò *navjeàr*,
 navegaciò , por *nàuja* , ò *navjèa*,
 nècio , por *nici* , ò *neci*,
 nilo , por *nil*,
 niño , por *nini*,

nòrte , por *nort*,
 novela , por *rondalla*,
 nùlo , por *nul*,
 Obispo , por *Bisbe*,
 obstàculo , por *obstàcle*,
 oir , por *oure*,
 oràculo , por *oràcle*,
 òrbe , por *orb*,
 Orphèo , por *Orpheu*,
 Palàcio , por *Palau*,
 paño , por *drap*,
 patricio , por *patrici*,
 pèro , por *poro*,
 pico , por *bèch*,
 pico , por *pich*,
 pièlago , por *pelech*,
 Pòlo , por *Pol*,
 ponçòña , por *verì*,
 postres , por *darreries*,
 puès , por *pùix* , *dons* , ù *donchs*,
 plàya , por *plàja*,
 plàta , por *argènt*,
 Platèr , por *Argentèr*,
 Platèra , por *Argentèra*,
 plateria , por *argenteria*,
 plàzo , por *termini*,
 pràdo , por *prat*.
 prènda , por *penyòra*,

Prèste , por *Prest*,
 prèsto , por *prèst*,
 primo , por *cosi*,
 pròlogo , por *prolech*,
 pujos , por *pons*,
 rabadilla , por *coprò*,
 raro , por *ràr*,
 raïzes coloradas , por *remolàja* , ò *remo-*
lajes.

ràyo , por *ràig*.
 refúgio , por *refúgi*,
 relíquia , por *reciàlla*,
 relíquies , por *reciàlles*,
 remediàr , por *remeyàr*,
 refollàr , por *pantàixàr*,
 resòll , por *pantàix*,
 rèsto , por *rèst*,
 rebel , por *contumàç*,
 rebeldia , por *contumàcia*,
 riña , por *baràlla* , ò *brèga*,
 rípio , por *rèble*,
 rísa , por *riàlla*,
 risuèño , por *riallòs*,
 rodèò , por *rodeus*
 romèro , por *romrè*,
 rònco , por *rònch*,
 ruïdo , por *remòr*,
 sabiduria , por *sabièssa*,

sàbio , por *sàbi*,
 faquèò , por *saquèig*,
 sàrna , por *rònya*,
 fellàr , por *sageliàr*,
 sèllo , por *sagèll*,
 Señorìo , por *Senyoriu*,
 sèrio , por *seri*,
 focòrro , por *socòrs* , ò *socòs*,
 fervìci , por *servey*,
 Solidèò , por *Solideu*,
 sevèro , por *sever*,
 sòmbra , por *òmbra*,
 Sombrerèr , por *Japehuèr*,
 Sombrèro , por *japeu*,
 fortèò , por *sortèig*,
 fospècha , por *suspita* , ò *sospita*,
 fospechàr , por *suspitàr* , ò *sospitàr*,
 sòtano , por *soterràni*,
 Subdiàcono , por *Subdiàca*,
 suèro , por *sorigot*,
 sũño , por *sũny*,
 supersticiò , por *supergeria*,
 suprèmo , por *suprem*,
 sũsto , por *eslày*
 Tadèò , por *Tadeu*,
 tantèò , por *tantèig*,
 tardìo , por *tardà*,
 Theàtro , por *Tebàtre*,

terrèno , por *terrè*,
 terrèro , por *terrèr*,
 Theforèro , por *Theforèr*,
 tièssò , por *tès*,
 tìmbre , por *tim*,
 tino , por *tì*,
 tomillo , por *tomèll*,
 tìo , por *òncle*,
 tòmo , por *tom*,
 tornèo , por *torneu*,
 tovillo , por *turmèll*,
 Tudòra , por *Tudriu*,
 tùrbia , por *tèrbola*,
 tùrbio , por *tèrbol*,
 tumba , por *tomba*,
 tùmò , por *tànda*,
 trophèo , por *tropheu*,
 ùltimo , ùltima por *darrèr* , *darrèra*,
 uñèro , por *unguèr*,
 Valèrio , por *Valeri*,
 Valèro , por *Valeu*,
 vàndo , por *crìda*,
 vàrio , por *vàri*,
 venèno , por *metcìna* , ò *metcìa*,
 yà , por *jà*,
 Zutàno , por *Sutà*.

3 En estas vòzes notàdas , podrà el
Vulgo consideràr , la corruptèla que hà-

ze de muchísimas *dicciones* de su Matèrno Idioma : y que ùnas las profiere mèdio Castellànas , y òtras del todo , dexàndo en olvído las sùyas. Exèmplos : dize , *cabeza de àlls* : cabèza , es *palabra* Castellàna , y *alls* Valenciana ; pues porquè no ùsa todo Valenciano , quàndo hàbla , ò quiere hablàr en su Lèngua ? espresàndo : *càpsa de alls* (ò *dalls* ,) que las *synalephas* , al hablàr , y escrivir , en Valenciano , càsi sièmpre se sùplen : dize tambièn *càda hu* : càda , es *palabra* Castellàna , y *hu* Valenciana ; puès diga el *Vùlgo* , *cascù* , y ferà todo Valenciano. Dize alsipropro : *raizes coloradas* , todo Castellàno : y omite proferir : *remolàja* , ò *remolàjes* : pronunciadas las *jj* , como si en Castellàno fuèran *ch* , cada ùna.

4 Voy à otra esplikacion. Al princi- pio de la correcciòn , dize el *Vùlgo* : abogàr , por *advocàr* : que es , defendèr los Abogàdos (*Advocàts* , en Valenciano) en juicio , las càusas , y plèytos , y alegàr de la Justicia , y Derecho de las Pàrtes que se valen de èllos para este fin. La Lèngua Valenciana ùsa tambien del vèrbo *abogàr* , en òtra significaciòn , que correspònde al Castellàno , *bogàr* : que es:

es : metèr los remos en el àgua , para que al impùlso de cortàrta , con las pà-las , se muèva , y camìne la embarcacion: es lo mèsmo que remàr : *aboga, aboga*, con las *oo* agùdas , se dize , hablàndo en Lèn-gua Valenciàna ; y *bòga, bòga*, en la Castellana.

5 *Entrujàda*, dize el Valenciàno, pronun-ciàda la *j*, como si en Castellàno fuè-ra *ch*, à lo que es inteligència : quàn-do se tòma , por tràto secrèto en orden à qualquiera dependència , por entendèr-lo , ù sabèrlo solo aquèllos que àndan en èllo. Quàndo la inteligència se toma, por la accion , de entendèr , y hazèrse ca-pàz de las cosas : ò por la pròpia capazi-dàd , y virtud de entendèr: *ecetera* : en las dos Lènguas , Valenciàna , y Castellàna, se escrìve con las mèsmas lètras , y càda una la pronùncia , y entòna diferènte : la Castellàna *inteligència* : y la Valenciàna, *inteligencia* , con la segùnda *e* agùda , y la *g*, como si en Castellàno fuèra *ch*. Bàs-ta con estos apuntamientos , y pàsso à la

CORRECCION DE PHRASES.

6 **Q**Uando algùn hombre de *Vùlgo* llèga à una casa , que son natu-

rales de València , los de la familia , y Dueño de ella , y han de hablar en Valenciano , haze la salutacion regular , diciendo : alabado sea Dios : por *lloàt sia Dèu* , Buèn dia Cavalleros : por *bon jòrn Cavallers* , si es por la mañana. Buèna tarde por *bona vespra* , ò *vesprada* ; si es por la tarde. Buèna nòche de Diòs à ustèdes : por *bona nit done Dèu à vostès* ; si es por la nòche. Al despedirse : à Dios Señores : por *à Dèu Senyors* : ò quèden con Diòs : por *quèden ab Dèu*. Si llaman à la puerta , con la aldàba , ò à algùn portòn , y dicen dentro *qui es* ? suèle respondèr : gènte de pàz : por *gènt de pau*.

7 Otra especie de vicios , ú básto hablar. Suèle dezir el *Vùlgo* , ò *Comùn* de Valencia : *despùs air* : por *ans daïr* : *despùs demà* : por *passàt demà*. *Li pegàren à País un colp damunt la cèlla* ; *salvant lo puèsto* : en esta prevencion , ò advertència de *salvant lo puèsto* , hàbla en Castellàno , y Valenciano ; à mas de ser superflua , porque *puèsto* , es voz Castellàna : y en càso de que estuvièra bièn acomodada la prevencion , ò advertència , deberia dezir : *salvant lo lloch* , ò *la part*. *Tinch en càsa mig cafis de farina molta* : es superfluo

dezir *molta*. *Tinch també mig porch mort*: es supèrfluo dezir *mort*. Del pròpio modo: *matàrem lo bacò*; *en perdò de vostès*: supèrfluo dezir, *en perdò de vostès*. De la mèisma fòrma: *doni caritat air à vint pobres*; à *Dèu no sia retret*: supèrfluo dezir à *Dèu no sia retrèt*: y publicàr las òbras pias, que hàze, jaçtànçia, ò espècie de hipocresia.

8 Quière dar à entendèr algùno, que es houbre de buènos tràtos, y honràdo, esplicàndo aysi: *yo sò home blanch*: y aunque sèa morèno puède fer hombre de bièn; puès à què viène, *sò home blanch*? Otro và casi à reñir com *Pedro*, porque llegò à su notìcia, que èste avia proferido contra èl *palabras* injuriòsas, y lo espresà diziendo: *estich mòlt sentit en vostè*, *Senyòr Père*, *perque sha deixat de dir contra mi*:— puès donde està el agràvio? aquello que se dèxa de hazèr, es lo que no se haze: ni ha hècho: y lo que se dèxa de dezir, es lo que no se dize, ni ha dicho: luègo no estàs injuriado? y aysi buèlvete à tu càsa, y búsca persòna que te ensène à mejòr, ù menos mal hablàr.

9 No quièro entretenèrme en espresàr mas vícios, è impertinèncias del bàsto hablàr del *Vulgo*, ù *Comùn*, y conclü-

yo esta correcció, con el vicio, que algúnos pàdres hàzen tomàr à sus hijos, desde que comiençan à hablàr, enseñàndoles à que digan, el mio, al pàdre, y la mia à la màdre; puès hablarían bièn profirièndo: *mòn pàre: ma màre: lo mèu pàre: la mehùà màre: ò lo mèu Senyòr pare: y la mehùà Senyòra màre:* porque aún entre los Castellànos, es bastànte cortesia dezir: mi pàdre, mi màdre: ò mi Señòr pàdre, ò mi Señora màdre: y no los muchàchos, ù niños de Valencia, *mio, mio:* que parèce llàman al gàto.

10 Sin embàrgo de lo referido, en esta correcció de *vòzes, y phràses*, yo no obligo à persòna algúna la haya de practicar, ni tèngo facultad para èllo, pero càda ùno (hàblo sièmpre con el *Vùlgo*, ù *Comùn*) hàgase càrgo, que, tenièndola presènte, esse mèsmo cuidàdo, le harà disponer para mejòr hablàr, ò menos mal, su Matèrno Idiòma: y el Castellàno tambièn, distinguièndo el dialecto de càda ùno.

VEUS MONOSYLABES PERA FACILITAR à bè llegir la Llèngua Valenciana, que munden *significat*, y *entonaciò* per lo *accènt*.

bè , be,	mòch , moch,
bèns , bens,	mòlt , molt,
bòt , bòt , vot,	mòs , moç,
còç , cos,	nòm , nom,
còrb , corb,	òix , oix,
Dèu , dèu , deu,	òm , hom,
dò , do,	òs , hos,
dòns , dons,	òy , oy , hoy,
dòlç , dols,	pèix , peix,
èix , eix,	prèst , Prest,
fé , fe,	pòm , pom,
fér , fer,	ròs , ros,
fét , fet,	ròt , rot,
fónch , fonch,	sèch , fech , cech,
fós , fos,	sèny , cèny , seny,
glòp , glob,	cèns , sens,
gòs , gos,	sèt , fet,
jòp , job,	sèu , feu
jòch , joch,	sòch , çoch,
llènys , llenç,	sòn , son,
mènt , ment,	sò , so,
mès , mes,	sòrt , fort,

sòl , fol,
 sòls , fols,
 sòu , fou,
 tèst , Test,

tòm , tom,
 tòrt , tort,
 tòs , tos,
 vèr , ver,

II Esta soltura de la *entonación* de los monosylabos antecedentes , que tenemos los Valencianos , es lo mas primoroso de nuestra Lengua : y lo que la haze tan apta , para que podamos aprehender qualquiera de las Estrangeras : y porque avrá tal vez dificultad en comprehender el *significado* de algunas *vòzes* , me ha parecido ponerlo , pues de todas sería mucho alargarme , y la brevedad de esta obrilla no lo requiere : y son las siguientes.

Bè , y be.

Bè , bien : aquello que en sí tiene el cumplimento de la perfección , tocante à su propio género , ù lo que es objeto de la voluntad , la que ni se muève , ni puede moverse si del bien , sea verdadero , ù aprehendido falsamente como tal. Tomado en toda la perfección , es solo Dios el Sumo Bien. Significa muchas *vèzes* , beneficio , pro-

vècho , adelalntamiento, utilidàd. Co-
mo : bièn de la Repùblica : bièn de la
Pàtria : *Fulàno* procura su bièn : y en
su mas genuìno significàdo , es lo mès-
mo que , buèna , y rectamènte : y así
se dìze : bièn ha dicho : bièn ha obrà-
do : bièn ha vivido.

Be , con la *e* aguda , balido : quando se
toma , por el balàr de las ovejas , y car-
nèros.

Bèns , y bens.

Bèns , biènes : tomandòse por los tem-
porales , fon : el caudàl el haver , la
riqueza , que cada ùno possè.

Bens , con *e* aguda , balidos : las voces
que se fórman del balàr , en las ove-
jas , y carnèros.

Bòt , bòt , y vot.

Bòt , de *botàr* , verbo : *bòt* (, y *bòts* , en
plural :) se dìze así , en Valenciàno , à
ùna espècie de ànade , ù otro pàjaro,
que , de bulto , hàzen los Cazadores,
cubierto de plùmas , clavado à un pe-
dazo de còrcho , para que se mantèn-
ga derècho sobre el àgua , donde hay
abun-

abundancia de los naturales , y escondido el Cazador , à distancia de tiro de escopeta, suelen acudir algunos ànades , ò de otra especie , donde estàn los de bultò , bien imitados , y matan de esse modo , disparando , muchos, que sin esse engaño , tal vez no se lograrìa.

Bot , con la *o* aguda , bòto : lo mismo que ròmo , y contrario de agudo. Translativamente , así se nombra el hombre rudo , ò torpe de ingenio , ù de algùn sentido : *Vot* , con la *o* aguda también, y escrito con *v* , vòto : y promessa de alguna cosa (la que ha de ser mejor que su contraria) hecha à Diòs , ù à algùn Santo , seria , y deliberadamente. Por estension , así se nombra qualquìer dictàmen , ò parecer , dado sobre alguna materia : *ecètera*.

Dòns , y dons.

Dòns , dònnes : son dònnes de naturalèza , ciertos dotes , y privilegios , que comunica Diòs graciosamente à sus criaturas : como : el de hermosura : agilidad ; *ecetèra*. Dònnes sobrenaturales , los

que Díos comunica à sus escogidos: como: el Don de Prophecía: de Lènguas: *ecètera.*

Dons, y tambièn *donchs*, con las *oo* agudas, luègo: quando se ùsa para significar la conclusiòn de algùn razonamiento, sacàndo ùna conseqüencia de los antecedentes: *dons així deù fèrse:* luègo así dèbe hazèrse.

Fé, y fe.

Fé, *Fé*: la primera de las virtudes Theologales: *ecètera.*

Fe, con la *e* aguda, hènno: yèrba que crece en los pràdos, y deèsas, y sirve para pasto de los ganados mayores. Por estensiòn, se tòmà por la yèrba sèca que se dà à los ganados.

Fèr, y fer.

Fèr, del vèrbo *fèr*, hazèr, en Castellàno: *què, li puch yo fèr?* què le puèdo yo hazèr?

Fer, con la *e* aguda, fièro: cruèl, inhumano, impio, y sanguinolènto. Se tòmà muy regularmènte, por la persòna

de horrible aspecto , feo en sùmo grado. Sgnifica tambièn , àspero , intrincàdo , y muy penoso. Suèlese tomàr mùchas vèzes , por grànde , y descompasàdo : y asì se díze : fièro concùrso huvo en la funciòn : fièra cuchillàda le dièron : *ecetera*. Metaphoricamènte vèle , horroroso , terrible. *Fera* , con la *e* aguda , fiera : el brùto indòmito , feròz , y carnicèro.

Fèt , y fet.

Fèt , del vèrbo *fèr* , hazèr en Castellàno : *aço es fèt* : èsto es hècho.

Fet , con la *e* aguda , féto : lo que la mugèr , ò la hembra de qualquièr animal , concibe , y tiene en su vièntre.

Fònch , y fonch.

Fònch , lo mèsmo que fuè , del vèrbo *sèr* , y en Castellàno tambièn *sèr* : *aixo fonch l'any vint* : esso fuè el año veynte.

Fonch , con la *o* aguda , del verbo *fondre* , fundir , en Castellàno.

Fòs , y fos.

Fòs , lo mèsmo que fuera , del vèrbo *sèr* , y en Castellàno tambièn *sèr* : *pera que fòs millòr això , se li deurìa afigir aço* : para que fu èra mejòr èsso , se le deberìa añaðir èsto.

Fos , con la *o* aguda , fòsso : lo pròpio que hoyo : y en la fortificaciòn es un espàcio profùnido , que circùnda la Fortaleza.

Gòs , y gos.

Gòs , pèrro animal domèsticò , y familiàr , de que hay muchas espècies , y todos èllos làdran.

Gos , con la *o* aguda , del vèrbo *gosar* , *osar* , en Castellàno ; *yò no gos fèr això* , yo no òsso hazèr èsso : y el vèrbo *gozar* , en Castellàno , es *gojàr* , en Valenciàno , pronunciàda la *j* , como si en Castellàno fuèra *ch* : para que lo gòze por mùchos años : *pèra que ho goje per mòlts àñys*.

Jòch , y joch.

Jàch , pronunciàda la *j* , como si e Castellàno

llàno fuèra *ch*, chòque : el encuèntro de ùna cosa con òtra , y el fonido que de èl resulta. En la Milícia se tòma, por el reencuentro, combàte , ò pelèa, que por el poco nùmero de tròpas , ò duraciòn , no se puède nombràr batàlla.

Joch, con la *o* agùda , y pronunciàda tambièn la *j*, como si en Castellàno fuèra *ch*, juègo : exercìcio de recreò , ù entretenimiènto honèsto , en que lícitamente se pàssa el tièmpo , aunque el ecèssò , lo vicia las mas vèzes , y lo hàze perjudiciàl. Tòmase tambièn , por qualquièra accion de entretenimiento, y diversiòn. Se tòma igualmènte , por burla , que se le hàze à algùnò. Vale afsimèsmo, aquella disposiciòn con que estàn unidas dos cosas , de modo que sin separàrse , puèdan tenèr movimiènto: como : las coyunturas : gòznes: *ecètera* : y afsipropio , hàze juègo , lo que està determinàdo , ù dispuèsto à numero cièrto , de dos , tres , quàtro , ù mas : como : un juègo de libros , que son dos , ù mas tòmos : *ecètera*.

Jòp , y Job.

Jòp , prouunciàda la *j*, como si en Caste-

llàno fuèra *ch*, *chòpo* : àrbol, que su trònco es de colòr blàncu, criase en pàrtes aquòsas, ò hùmedas : crece, y se hàze corpulènto en brève tièmpo: es muy derècho, y sus hòjas son blancas, sus ràmamas mùchas, y pequèñas, su ma-dèra es muy ligèra, y dùra sin corrom-pèrse, mùcho tiempo bebàjo del àgua. *Job*, con la *o* agùda, y pronunciada tam-bièn la *j*, como si fuèra en Castellàno, *ch*, el Santa Patriàrca Job.

Mès, y mes.

Mès, mas, tèrmido comparativo, con que significa el ecèssu que hay de ùna cantidàd à otra : ò de ùna cosa à òtra. Epuivàle tambièn, à lo mèsmo que pe-ro. Se ùsa igualmènte para espresàr, lo que se añàde à otra cosa : *ecètera*. Quàndo se quèda esta *vòz*, asì en las dos Lènguas, Castellàna, y Valenciàna, se tòmà, *mès*, y *mès* : por el mènstruo : por el salàrio que se dà à los sirvièntes, pagàndose por meses (*mèsos* en Valenciàno) y asimèsmo, por ùna de las dòze pàrtes en que hoy se divide el año.

Mes, con la *e* agüda, del vèrbo *metre*, con la primèra *e* agüda, embiàr, ò remitir, en Castellàno: *li mes aço*, ù *allo*: le remitiò, ù embiò èsto, ù aquello: y quando dezian en lo antìguo, *li met*: hablàvan de presènte: le remite, ò embia.

Pèix, y peix

Pèix, pez: animàl aqüeo: en pluràl, *pèixos*, y *pèzes*: es muy regulàr, en Castellàno, dezir tambien, pezcàdo, en el àgua, y fuèra de èlla: en Valenciàno, sièmpre *pèix*, y nùncia *peixcàt*. Hay en la Pezcaderia hoy mùcho pezcàdo: *hià en la Peixcateria huì mòlt pèix*.

peix, con la *e* agüda, del vèrbo *peixer*, arrepentir, en Castellàno: *yòm peix*: yo me arrepiento.

Sèch, fech, y cech

Sèch, sèco: lo que carèce de humedàd por naturalèza, ò calidàd, ò le han quitàdo lo que tenia. Tambien se aplìca à aquellas frùtas, que se las quita parte de la humedàd, para que se cònsèrven: como son: hìgos, pasas, *ecètera*.

sech, con la *e* aguda, del vèrbo *seures*, en Castellàno, sentàrse, ò assentàrse *yòm sech*: yo me assiènto: y *cech*, escritò con *c*, y la *e* aguda, dezian en lo antiguo, à lo que aora *cègo* en Castellàno, ciègo. *La Confraria dels Cechs*: La Cofadria de los Ciegos.

Cèns, y sens.

Cèns, tambièn *censàl*, el derècho de percibir cièrta pensión anual, cargada sobre alguna haziènda, ò biènes sítios, ù raizes, que possèe òtra persona: la que se obliga por esta razòn, à pagarla.

Sens, con la *e* aguda, ò *sense*, con la primèra *e* aguda, *sin*: *preposicion* separativa, y negativa, que significa: *con fálta de*. Vale tambièn: *fuèra de*: ò *ademàs de*: y assì se dize; llevò el dinèro, *sin* òtras cosas mùchas. Quando se junta con *vèrbo*, vale lo mèsmo que *no*: mùdando el *vèrbo*, en su *participio*, ù *gerúndio*: como: me fui *sin* comèr: esto es: no avièndo comido.

Sèny, cèny, y seny.

Sèny; se ùsa de esta *vòz*, en Valenciàno,

por lo mèsimo que discùrso: y quando en un muchàcho se advièrte, que ya èntra, ò ha entràdo en conocimiènto de las cosas, distinguièndo lo buèno, y lo màlo: y sàbe apartàrse de un pelìgro, con òtras cosas semejàntes: se dize: *jà tè el sèny complit*. *Cèny*, escrito con *c*, tambièn *sùny*, cèño manifestaciòn, ò señaal de enòjo, y enfádo, que se hàze en el ròstro, dexàndo caer el sobrecèjo, ò arrugando la frente.

seny, con la *e* agùda, seña: nota, ò indicio sensible de algùna cosa, por la que se viène en conocimiènto de èlla. Se toma tambièn, por qualquièra cosa, que de concièrto està determinàda, entre dos, ò mas personas, para entenderse: y se ùsa mùchàs vèzes por lo mèsimo que. *senyàl*, señaal.

Sèt, y *set*.

Sèt, *sèt*: desèo natural, ò apetito de beber. Por translaciòn, asì se nombra, la necesidad de àgua, ò de humedad que tienen los càmpos, quando passa mùcho tièmpo sin llovèr. Metaphoricamente, vale desèo ardiènte, anè-

lo , y gána de algúna cosa.
set , con la *e* agúda , fiète : numeral.

Sèu , y seu.

Sèu , sèvo : la gràssa dura , y sòlida , que se arrànca de los lòmos de algunos animales sécos , y terrèstres : como : carnero , cabròn , vácua , *ecètera* : la que no tiene vènas , ni artèrias , y es menestèr ponèr-la al fuègo , para derretir-la , y se quaja , y endurece , apartada de èl. Se toma tambièn , por qualquìer gènero de gordùra. Sèu , sùyo : quàndo es *pronombre possessivo* de la tercera persòna , que significa , lo que es pròpio , ù pertènèce à èlla.

seu , con la *e* agúda del vèrbo *seures* , en Castellàno , sentàrse , ò assentàrse , aquèll *se seu* : aquèl se assiènta : *seute* : assientate.

Sò , y fo

Sò : se ùsa esta vòz en Valenciàno , por syncopa de *Senyor* : el Senyor Fulàno : lo *sò Fulà* , y es lo mèsimo que : lo *Senyòr Fulà*. Es tambièn *sò* , del verbo *sèr* : yo

sòy hombre de bièn : *yo sò home de bè*:
 afsimèsmo se dize : *sòch* , por *sò* : *yo*
sòy : *yo sòch*.

so , con la *o* agùda , *suèño* : *dorm à bon*
so : *duèrme à buèn suèño*. Se tòma tam-
 bièn , por *sonido* : especiàl movimièn-
 to , *impresión* , ù *comociòn* del ayre,
 herido , y agitado de algùn cuèrpo : ù
 del *chòque* , ò *colusiòn* de dos , ù mas
 cuèrpos , y percibido por el òrgano
 del oïdo : *so* , ù *sots* . con las *oo* agù-
 das , *bàjo* : *preposiciòn* : y tambièn suè-
 len dezir *sò* , en Castellàno , *sò* , ù *sots*
la pèna : *bàjo* , ù *sò* la pèna.

Sòch , y çoch.

Sòch , del vèrbo *sèr* , y en Castellàno tam-
 bièn , *sèr* : *yo sòch* : *yo foy*.

çoch , con la *o* agùda , *zuèco* : el zapàto
 enteramènte de palo. Se nòmbra tam-
 bièn afsì , el calçado à modo de zapà-
 to , con la suèla de còrcho , ù de pà-
 lo. Tomàse afsimèsmo , por zoquete.
 Metaphoricamènte , se aplica al que
 es rùdo , y ràdo en aprehèndèr , ò
 percebir las cosas que se le enseñan , ò
 se le dizen.

Sòn , y fon.

Sòn , del verbo *sèr* : fon vèynte : *sòn vint*.

sòn , su : *pronòmbre* , su abuelo : *sòn avi*.

son , con la *o* aguda , sueño : quando se toma , por el acto de dormir : ò la gana , è inclinación à dormir : y así se dize : *Tinch son* : tengo sueño , *mestich caent de son* : me estoy cayendo de sueño.

Sòu , y fou.

Sòu , del verbo *sèr* : *vosàltres sòu* : vosòrros sòys.

sou , con la *o* aguda , sueldo : el estipendio , ù paga que se dà al Soldado. El salàrio de los Ministros del Rèy. El tanto señalado à algunos Criados. En Valencia , un sueldo , ò *un fou* , es , ò fon , sèys , quàrtos , ù doze ochavos : *dòtce diners*.

Tèst , y Test.

Tèst , tiesto : pedazo de vaso de barro.

Es también , vaso grande de tierra : su uso regular es , para plantar yerbas,

y flores , para adòrno de los jardines: suèlense blanqueàr , y vidriàr , para mas hermosura.

Test , ò *Teixt* , con las *oo* agudas , *Tèsto* , ù *Tècsto* : quàndo se tòma , por las palàbras pròpias de un Autòr , à distinción de las Glòssas , Nòtas , ò Comen-tàrios , que de èllos se hàzen : y tam-bièn , por las palàbras citàdas de algùn Autòr. Por antonomàsia , se entienden, las Sentèncias de la Sagrada Escritura.

Tòm , y tom.

Tòm , buèlco : quàndo se tòma , por el movimiento con que algùn cosa se buèlca , ò se transtòrna enteramènte.

Tòm , batido , ù batidèro : quando se tòma , por el continuo golpeàr de ùna cosa con òtra : y es batidèro tam-bièn , el terrèno desiguàl que suèle avèr en algùnos caminos , ù por piè-dras , ù òtros impedimentos , que hàzen movèr , y golpeàr con violencia los coches, carros, calèsas , y carrètas.

tom , con la *o* aguda , tomo quando se tòma , por cada ùna de las pàrtes , ò libros separàdos , en que dividen los

Autòres sus òbras , especialmènte las dilàtadas , y làrgas : comunmènte se entiende por esta *vòz* , el bulto, ù cuerpo de qualquièr libro.

Tòrt , y tort.

Tòrt , tòrdo : pàjaro , semejante al estornino.

tort , con la *o* aguda , tuèrto : quando se tòma , por faltàr un òjo , ù no verse de èl. Se tòma tambièn , por agravio, injuria : y assimèsmo por cosa dudòsa.

Tòs , y tos.

Tòs , tòs : fuerça , ò violència que hàze el pècho con la respiraciòn , para arrojar lo que le molèsta : *tòs* , ù *tèus* , *tus*: pronòmbre , en plural : y assì en Valenciano , se dìze : *tòs* , *compànys* : ò *els tèus compànys* : tus compañeros.

tos , con la *o* aguda , tozuèlo : la cerviz gruèssa , carnòsa , y cràssa , de qualquièr animal : *retos* , con la *o* aguda , cogòte , y colodrillo : la parte posteriòr de la cabèza , que està opuesta à la frènte : *càure de memoria* : ò *càure de*

tos : caèr de cogote : ò de colodrillo : es lo mèsmo que : caer , y dàr de espaldas en el suèlo , con todo el cuèrpo.

Vèr , y ver.

Vèr : se aplica està *vòz* , en Valenciàno, el àrbol frutal , enxerto ; pues el que no lo està , se dìze , *bòrt* en Valenciàno.

ver , con la *e* aguda , *vèro* : lo mèsmo que , verdadero : lo que en sí contiène verdàd , certidumbre , ò realidàd. Se tòma tambièn , por lo propio , que , real , sin engàño , doblèz , ò tergiverfación , ingènuo , y sincèro.

12. Estos son los monosylabos que me ha parecido podrian causar dificultad, así en la *pronunciación* , y *entonación* , como en el *significado* : y si algùnno quisiere leèr monosylabos en abundància, yo se los facilitarè , con mucho gùsto, pues tèngo en mi podèr , manuscrito, un Diccionario copioso de èllos, de dòze quadèrnos , en quàrto ; de vèynte hòjas , cada quadèrno , con la espliación de su significado , en Castellàno , segùn se ha visto.

13 **P**Or motivo que modernamènte se
 và perdiendo en la Lèngua Cas-
 tellàna, el ùso de la ç, de cedilla que nòm-
 bran , en quanto se imprime ; aunque
 los antiguos Castellànos la practicàron,
 despues de lètra consonànte , en lugar de
 la z , lo que me precisa notar , por mi
 Matèrno Idioma. Los Antiguos Valencià-
 nos , jamàs usàron , en la Lèngua Valen-
 ciàna , de la z , solo de la ç , à ecepcion
 de algùn nombre pròpio , y voz peregrì-
 na. En un tratàdo de Orthographia Cas-
 tellàna , que su Autor , modèrno , pre-
 tendià se arrimàse el ùso de la ç , con-
 cluìa de estè modo: que si al escrivir (ha-
 blàndo para con la plùma) se olvidàsse, la
cedilla , se leerìa òtra cosa , y podria sig-
 nificàr lo que allì no se pretendia : co-
 mo: fuerca, por fuèrça: mudanca, por mu-
 dança: me pareció frívola razòn , porque
 esse peligro està en todo quanto se escrìve,
 puès en qualquièra *diccion* que se quite , ò
 añada *lètra* , ò se ponga ùna por òtra , ya
 se lee, y significa , ò puède significàr òtra
 cosa : sirvàn de exemplo las *paronomàsias*,
 que voy à esplicàr.

14 *Paronomàsia*, es una *Figura* Rethòrica, ùsada entre Poètas, de donosa composició, puès mudàndo ùna *lètra*, que es la *vocàl* penúltima, que tiène *acènto*, se juèga de la *vòz*, con agudèza, ò fin èlla: Las *paronomàsias* legítimas son de dos *sylabas*: puèden ser de tres, si comiença la *dicción* en *lètra vocàl*, y la antecedente acàba en òtra, puès en esse càso se buèlven de dos *sylabas* càda ùna, por suplir ùna la *Synalèpha*: sin embàrgo no son tan ayròsas, ni agradàbles como las de dos *sylabas*. La *lètra* que se muda, como se ha dicho, es la *vocàl* penúltima del acènto: y aunque se muda alguna *lètra consonànte*, ò que se añada la *b*, ò se doble la *s*, son afsimèsmo buènas *paronomàsias*: como igualmente lo son, aunque se muden dos *vocàles*, si la ùna fuere líquida: supongàmos: gàta, guita: gòrra, guirra: quìnta, cànta. Y para que se veàn en pràctica las *paronomàsias* de dos *sylabas*, que son las legítimas, escriví, aunque no à assùpto algùnno, este

Romànç en Paronomàsies,

Vinga tot hom , ìxca , oïxca,
 que à modo de fràsca frèsca,
 và un romànç , sens rìpio ràpio,
 y el qui versos roba , rèba:
 à algùns que per força 'árfa,
 presumìts de vàna , vèna,
 après , quejà es Màrta morta,
 els bròta la foca sèca:
 si vèhuen quen fáma fúma
 lo sèu nom , en fóрма , férma
 prènen àyre , ab mùrta morta,
 per carir , de vàra vèra.
 Esta de vers càsta , costa,
 encàra als de bona vèna,
 puix qui aço ab gran bàsca bùsca,
 nòn traurà una plàna plèna:
 y à mòlts , sì , la Mùsa , màsa
 els ho dòna en nàta nèta,
 que alègra de bùlla bàlla,
 y mày per la pàga pèga:
 quen frèsch àyre , els sàlta solta,
 venintlos tan llìsta llèsta,
 que com la mes fina fóra,
 nols fá en ùna màlla mèlla.
 Qui tè vèna mànsa mìnfa,

ès cresfol de mija mèja,
ò vidre dins càixa còixa,
ò com lo qui en çulla sèlla.

F I N.

Imprimase.

Dr. Adèll, V. G.

Imprimase.

Eulate Reg.

EMIENDA DE ERRATAS.

EN seguïda de la palàbra brüllo , pàg. 7. añàdase , por. Pàg. 10. que hay dos acèntos , en la palàbra , Enfèrmèr , no se harà caso del primèro, y dirà , Enfermèr.

Pàg. 13. la palàbra *merergich* , no se harà caso del acènto de la *i* , leyèndo : *merergich* , con la segùnda *e* agùda.

Pag. 15. la palàbra , *romrè* , ha de estàr primero la *e* que la *r* , y dirà *romèr*.

Pag. 17. la palàbra , *türmo* , lèase *rürnò*.

Pàg. 21. renglòn tercèro , y principio del quárto , la palàbra *superpèrfluo* , lèase , *supèrfluo*.

Muchísimos acèntos *agùdos* , tènganse por *gràves* , que por avèr faltàdo èstos , en la fundiciòn de la lètra , han avido de suplir ùnos por òtros : se previène , porque como los Valencianos antiguos , no asignàron el acènto *agùdo* : tampòco he querido hazèr novedàd sobre èsto.

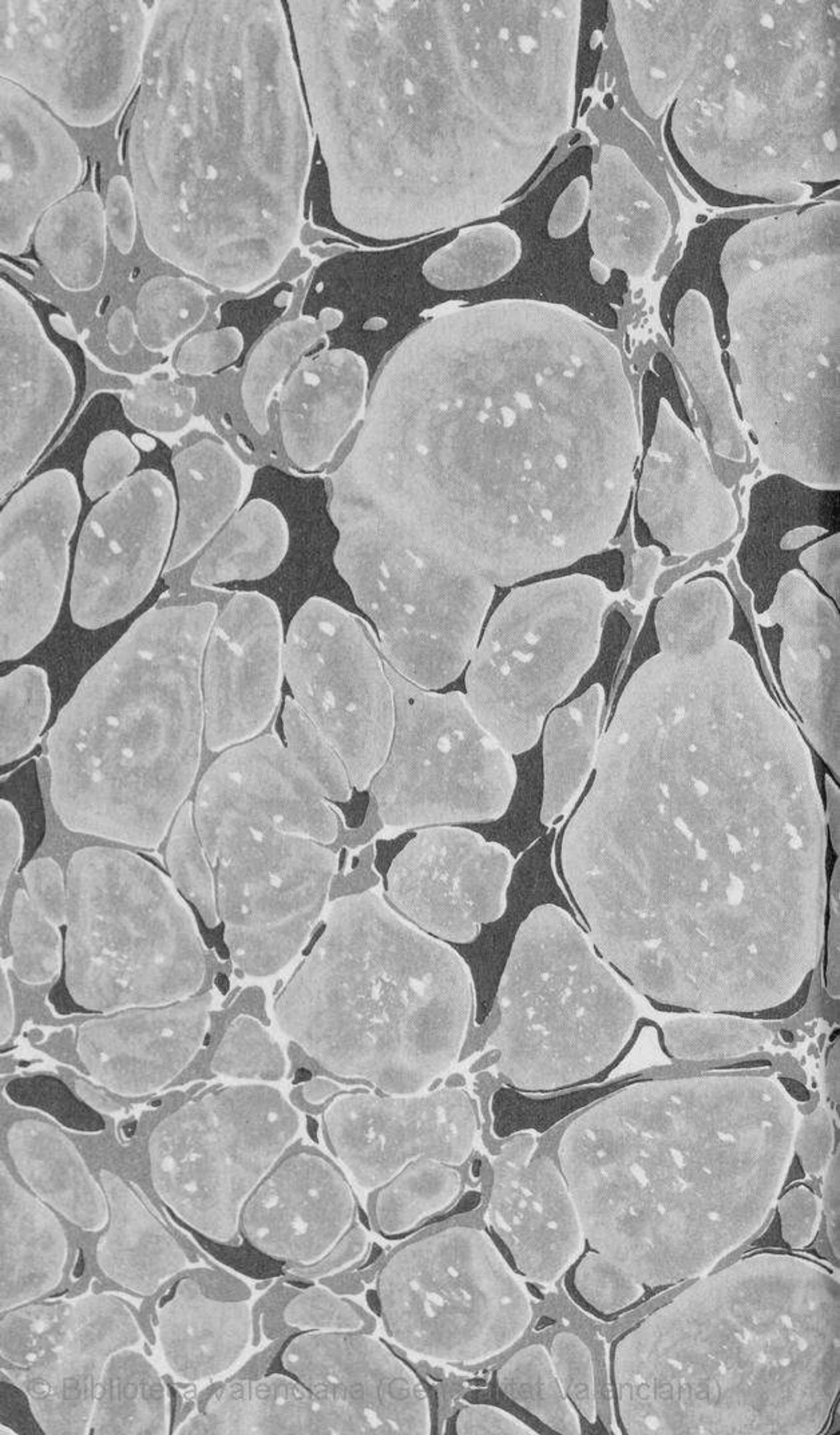
En la ciudad de la palacio de la ...
... y ...
...
...

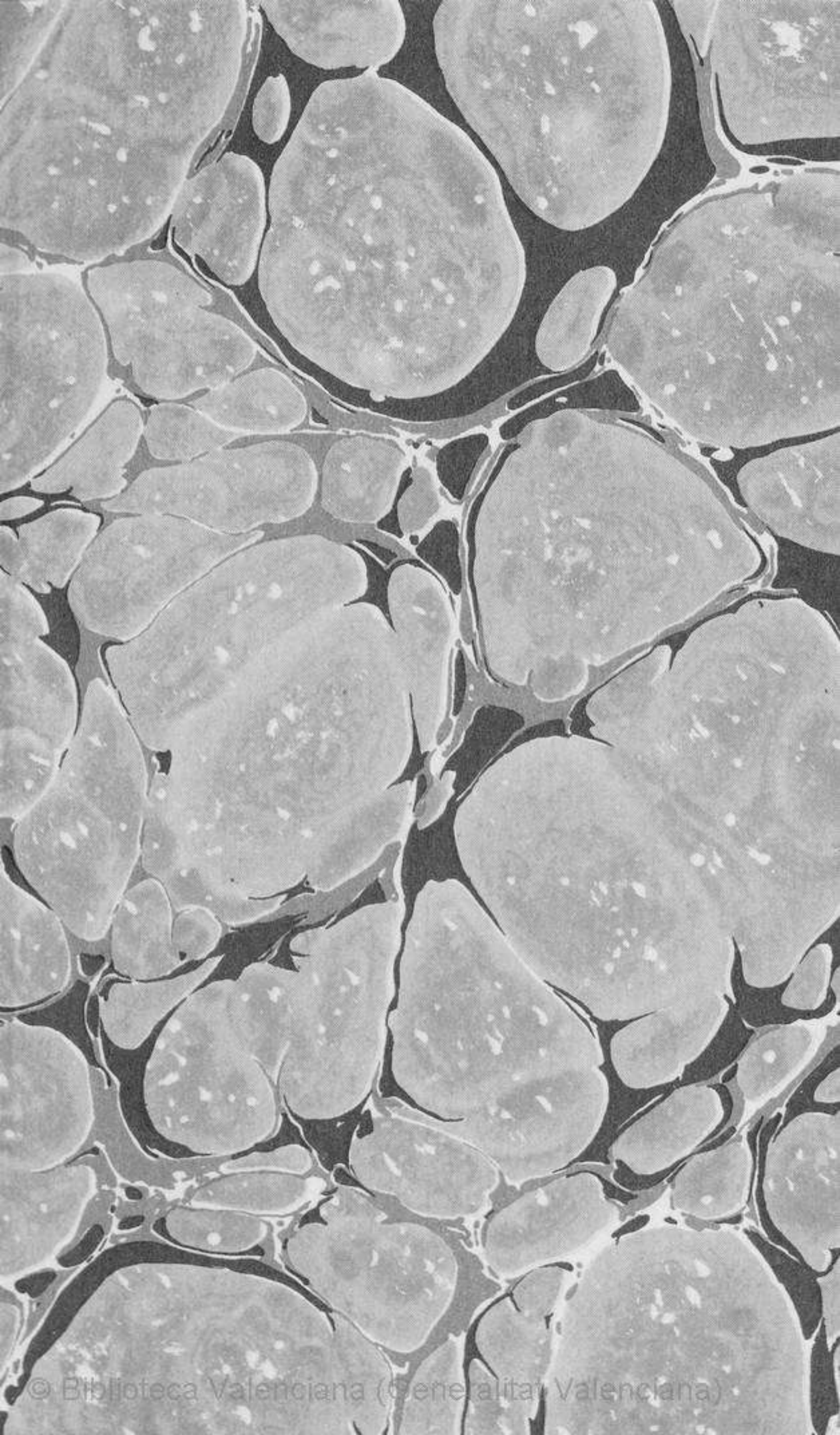
Página 14. ...
...
...

Página 15. ...
...
...

Página 16. ...
...
...

Muchos otros ...
...
...
...
...
...
...
...
...

- VOZES -

ROM

CHARLOS